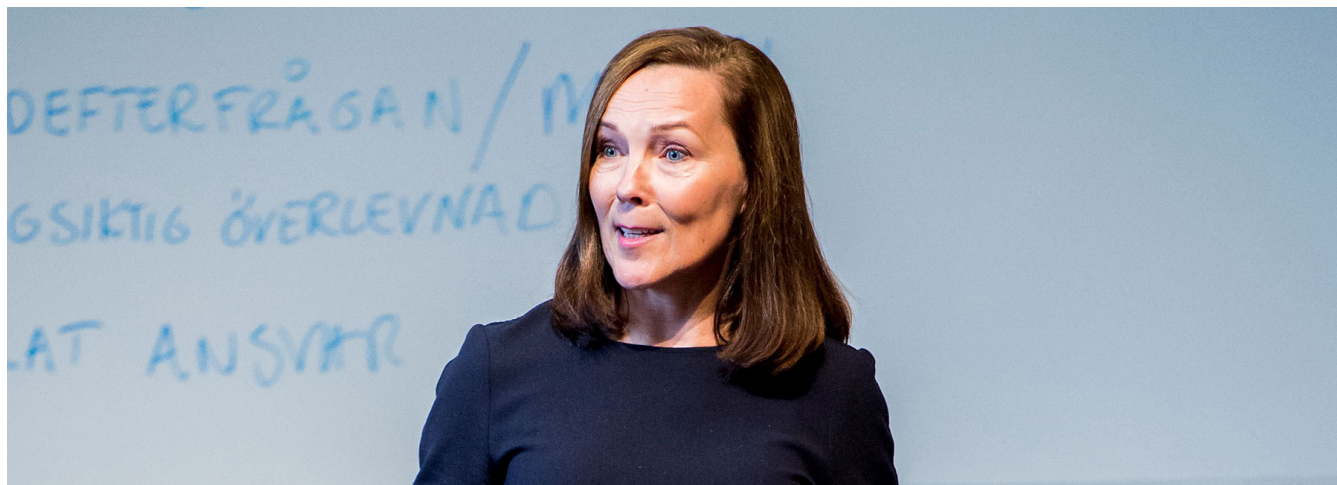

Vaktombyte på kommandobryggan

15.05.2019

Att säga: Jag kan och jag vill

1998

Hon tog en knappål ur asken och lät handen glida över stadskartan. Nålen tryckte hon in i hjärtat av Helsingfors. Det blev startskottet för Anne-Maria Salenius över 20 år långa resa genom Ålandsbankens maktnivåer.

Men hon var inte den enda blivande kontorsdirektören som 1998 gjorde Var-vill-du-öppna-kontorövningen med den dåvarande sektorchefen Edgar Vickström. I Stora matsalen på huvudkontoret i Mariehamn hade Salenius sällskap av bland annat Tuula Lehmuskoski vars knappål landade i Munksnäs. Och året innan hade Irmeli Tanner tänt Ålandsbankens neonskylt i Hagalund strax väster om Helsingfors. När vi ändå blickar västerut: I Åbo ledde Beatrice Ramström sedan några år sitt kontor och Tammerfors styrdes av Leena Honkasalo-Lehtinen.

De här fem kontorsdirektörerna hade något gemensamt när de började på Ålandsbanken: de hade alla lång bankerfarenhet. Det kan omskrivas som goda personliga kontakter och insikter i modern bankbusiness. Säkerligen hade de alla också ett visst mått av overseende och tålamod med den åländska försiktigheten.

- Jag fick en bra känsla av banken. Våra värderingar och synen på kundrelationer överensstämde, säger Salenius. Jag var då 34 år och fick fria händer att starta ett nytt kontor på Alexandersgatan mitt i Helsingfors.

Det kontoret blev det första av bankens alla kontor som inte låg på gatuplan och det var ingen slump. Anne-Maria Salenius insåg fort att de kunder som banken ville nå inte gjorde spontana Nu ska jag byta bank-beslut medan de flanerade gatan fram. Därför var det viktigare, och betydligt billigare, att ha tydliga fasadskyltar. Det ståtliga affärspalatset från 1890 gav kunderna en lämplig air av exklusivitet. Men bakom kulisserna skruvade personalen frenetiskt ihop sina egna kontorsmöbler.

- Vi drevs av en entreprenörsanda och kunde snart visa lönsamhet. Men visst fick vi jobba hårt för att väcka intresse bland kunderna.

Eftersom dyra reklamkampanjer var uteslutna tog Salenius och hennes team till ett beprövat säljknep - uppvakta och bjud in. Det bar frukt.

- Folk gillade vårt erbjudande och vår bakgrund, samtidigt som de uppskattade den trovärdighet vi stod för. Snart märkte vi att vi fick kunder som blivit tipsade av sina vänner. Då visste jag att vi hade valt rätt strategi, säger Anne-Maria Salenius.

För Salenius del kom Alexandersgatan att bli det första trappsteget i hennes karriär inom banken. När hon tolv år senare blev invald i koncernledningsgruppen såg hon från första parkett hur historia skrevs: aldrig förr hade banken haft så många kvinnor i ledningen.

- Tove Erikslund banade vägen när hon som HR-chef 2006 blev den första kvinnan i ledningsgruppen. Sedan följde Birgitta Dahlén, Teija Engman och jag efter. På den tiden stannade ännu de flesta kvinnor på mellanchefernivå så vi var väl banbrytare, säger Salenius.

Vilka var alltså egenskaperna som tog henne till bankens kommandobrygga?

- Jag har alltid varit tydlig med vad jag vill. Jag har inte suttit och väntat på att någon ska komma och säga Du är bra, sök den här tjänsten. Nu när jag är mentor åt yngre kvinnor är min viktigaste roll att uppmuntra dem till att våga säga Jag kan och jag vill.

Sanningen om Ålandsbanken

100 berättelser genom 100 år

Joakim Enegren

Med bidrag av Annika Lundqvist, Leo Löthman och Teo Tuominen.

Foto: Viktor Fremling.